

להיות בעידן הגאולה

פוקחים עיניים עם משיח וגאולה יום יום

אוקחים ניצוד גאולה אישי

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

שבת קודש

ח"י מנחם-אב (8.8)

עקבות המשיח

פרשת השבוע, 'עקב', פותחת במילים: "והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה... ושמו השם אלווקיך לך את הברית ואת החדש". אחד הפירושים למילה "עקב" הוא במובן של עקב הרגל. התורה מתייחסת בדבריה לדור שמדומה בחשיבותו לעקב שבתחתית הגוף, ומבטיחה כי בדור זה, דור ה'עקב' - אכן "תשמעון את המשפטים האלה... (ואזי) ושמו השם אלווקיך לך את הברית ואת החדש".

הבטחה זו מתייחסת לתקופה הנוכחית, שמכונה "עקבתא דמשיחא" (עקבות המשיח) - תקופת סיום הגלות, בה שומעים כביכול את טפיופת עקבי המשיח. (התוועדות תשמ"ט א"כ רביעי עמוד 34)

יום ראשון

י"ט מנחם-אב (9.8)

אמונת הילדים

יש להחדיר את האמונה בגאולה ובמשיח גם אצל ילדים קטנים. כמובן, שיש להסביר את הדברים בהתאם לרמת הבנתם, אך גם אם אינם מבינים את המושגים לאשורם - חגיגה הבנתם לפני הקדוש-ברוך הוא גם כשהיא חלקית. בכלל, עובדה היא שבדורות האחרונים ניתנו כוחות להפנים בילדים ערכים ורוחניים ועלים מאוד.

(ליקוטי שיחות כרך טו עמוד 133)

יום שני

כ" מנחם-אב (10.8)

יום הסתלקות הרב הקדוש רבי לוי יצחק זצ"ל, אביו של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

שלמות בעבודת הבורא

רבי לוי יצחק קשר מיוחד אל הגאולה השלמה

עדיף לא לעיין בפרסום בשבת

דוידיאן עובדים זרים ל"ה
 ייאזר והכוונה אלל תשס"ח
מטפלים זרים
 ל-24 שעות ביממה
 08-9945005, 052-4067777
 www.davidiane.co.il
 ygaldo@bezeqint.net

משנת "הקהל" אמאליבים

ילדים

משקיעים באמונה האהבה הפתגם ביום ראשון

הגשה עריכה ועיבוד מרכז חב"ד למשבי צפון הנגב ח"י-כ"ד מנחם אב ה'תשס"ט (8-14/8/09) 052-8085770 Email: bhm@neto.net.il

גליון 95

סיפורים קטנים לעיניים גדולות

בשערי הגאולה

בהזדמנות הגיונית ישב רבי מאיר לייבוש בעל פירוש המלבי"ם עם מקורביו ותלמידיו, וכסוב לבים שאלו התלמידים: כיצד מצינו גדולי ישראל בדורות האחרונים שחישבו את הקץ, ואף רבינו אינו מושך ידו סכך, והרי כבר אמרו חכמינו ז"ל - "תפח רוחם של מחשבי קצים?"

חייך המלבי"ם והחל לספר: בהיותי ילד נלוויתי פעם אל אבי בבנייה לעיר רחוקה. כמה דקות לאחר שיצאנו את העיר כבר פקעה סבלנותי ופניתי אל אבי בשאלה: "אבא, מתי כבר נגיע למחוז חפצנו?" גער בי אבא ואמר "שב נא בני בסבלנות, הדרך לפנינו עוד רבה וארוכה".

חתמתי איפה את פי ושתקתי. לאחר שעזרת רבות של נסיעה מעייפת בעגלה, לפתע שמעתי את אבא פונה לבעל העגלה ושואל אותה שאלה שעליה נגערתי בתחילת המסע. השיב העגלון: "רואה אני את אורות הבתים מתנוצצים באופק, ועוד מעט קט ניכנס בשערי העיר". לא התאפקתי ופניתי אל אבא בקושיא: "הרי בתחילת הנסיעה שאלתי אותה שאלה, ודחיתני בכעס, וכעת אתה עצמך שואל אותה שאלה?"

חייך אבא והשיב בסבלנות: "כשרק יצאנו את העיר, אכן אין מקום לשאלה שהרי הדרך עוד ארוכה, אבל כעת, לאחר הנסיעה הממושכת השאלה במקומה עומדת...". אף אנו כך - סיים המלבי"ם - בתחילת מסע הגלות, הזהירו חכמינו ז"ל תפח רוחם של מחשבי קצים, וזאת כדי למנוע תקלות שונות, שאם לא תתגמש חלילה נבואת הקץ, יגרום הדבר לאכזבה רבה. אבל עתה, כשכבר ממש הגענו לסוף הגלות המרה ובאופק מתנוצצים אורות הגאולה - יש מקום לחישוב קץ הגאולה...

(מלקוט זימבאי טואל' למנחם זינלבוים שליט"א: מוצאת אחרית הימים)

יום שישי

כ"ד מנחם-אב (14.8)

שבועה שטרם התקיימה

בקריאת שמע אנו אומרים: "למען ירבו ימיכם וימי בניכם של האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ". הקדוש-ברוך הוא נשבע לתת את אדמת ארץ ישראל לאבותינו, ולכאורה השבועה הזו מעולם לא התקיימה - משום שלא האבות קיבלו את האדמה אלא צאצאיהם? אלא מכאן (עוד) ראייה שתתחולל תחיית המתים, ואז - כשיקומו האבות לתחייה - הם עצמם יקבלו את אדמת הארץ.

(רש"י לדברים יא, כא)

יום שלישי

כ"א מנחם-אב (11.8)

אך טוב

התאריך כ"א מזכיר את הפסוק "אך טוב לישראל" (תהלים עג, א). כאשר אנחנו, עם ישראל, במצב שהוא "אך טוב" - מובטח לנו מאת הקדוש-ברוך-הוא לקבל "אך טוב", עד לטוב המושלם שיתגשם בגאולה השלמה.

(התוועדות תשמ"ט כרך רביעי עמוד 191)

יום רביעי

כ"ב מנחם-אב (12.8)

לעופף באוויר

ברגע שתבוא הגאולה יעשה הקדוש-ברוך-הוא נס שייתן לבני-ישראל מכל העולם את האפשרות "לעופף" על גבי עננים אל ארץ הקודש, לירושלים עיר הקודש, עד להר הבית ולבית-המקדש! ובלשון הכתוב בדניאל (ז, יג): "עם ענני שמיא".

(התוועדות תשמ"ט כרך רביעי עמוד 189)

יום חמישי

כ"ג מנחם-אב (13.8)

דניאל והגאולה השלמה

דניאל איש חמודות חי בגלות, בבבל, ובספרו נכתבו הרמזים המפורשים ביותר על הגאולה. המהפך מגלות לגאולה רמוז גם בשמו. אם נהפוך את סדר האותיות של 'דניאל' נקבל 'לדין א-ל'. זוהי בעצם תמצית המהפך: להפוך את דין הגלות לחסד האלוקי האינסופי, המסומל בשם 'א-ל', שישרה בגאולה.

(התוועדות תשמ"ט כרך רביעי עמוד 169 הערה 47)

מוקדש ומודפס לזכות

יוסף אבוהב בן מטילדה וחנו בת סעדה ומשפחתם שחיו לברכה והצלחה בחינוך, בשידוכים ובכל העניינים בג"ר

להורדה מהאתר: www.Moshiach.net או www.chabad.info חודפס בדפוס שילובים 08-9422666 • לזכות חיים מנטין וירום בכורי

נא לשמור על קדושת הגליון

סגולה לזיווג הטאולה

מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח

הוספה בתורה ומצוות בהידור...

כולל לימוד פרקי אבות בשבתות הקץ

סגולה לזיווג התגלות משיח צדקנו.

ומה טוב עם ביאור משנה אחת לפחות.

פרקי אבות לזיווג הטאולה

פרק ה משנה ד

עֲשֶׂה נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, וְעֲשֶׂהָ עַל הַיָּם, עֲשֶׂה מְכוֹת הַבַּיִת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִים, וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם. עֲשֶׂה נְסִיוֹנוֹת נְסֵוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִדְבָּר, שְׁנָאָמַר: וַיִּנְסֵנוּ אֹתֵינוּ עֲשֶׂה פְעָמִים וְלֹא שְׁמַעוּ בְּקוֹלֵי.

עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים, שנצולו מעשר מכות, וכולם היו במצרים ולא בישראל. **ועשרה על הים**, א' ויבקעו המים, ב' שנעשה הים כמין אהל, וכנסו ישראל לתוכו דכתיב [חבקוק ג'] נקבת במטיו ראש פרזיו, ג' שנעשה קרקעית הים יבש בלא חומר וטיט דכתיב (שמות י"ד) ובני ישראל הלכו ביבשה ד' שקרקעית הים שדרכו בו המצריים שהיו רודפים אחרי ישראל, נתלחלח ונעשה חומר וטיט דכתיב (חבקוק ג') חומר מים רבים, ה' שהמים הנקפאים בקרקע הים לא היו חתיכה אחת אלא חתיכות קטנות כעין לבנים ואבני הבנין מסודרים זה אצל זה דכתיב (תהלים ע"ד) אתה פוררת בעודך ים שנעשה כעין פירורים ו' שנתקשו המים הנקפאים ונעשו קשים כסלעים, כדכתיב (שם) שברת ראשי תנינים על המים והמצריים נקראו תנינים, ז' שנגזר הים לייב גזרים כדי שיעברו כל שבת ושבת בדרך אחד לבדו, והיינו דכתיב (שם קל"ו) לגזור ים סוף לגזרים, ח' שקפאו המים כספיר, ושהם וזכוכית, כדי שיראו השבטים אלו את אלו, שעמוד האש היה מאיר להם, וזהו שנאמר (שם י"ח) חשכת מים עבי שחקים כלומר קבוץ המים היה כעבי שחקים כעצם השמים לטוהר, ט' שהיו יוצאים ממנו מים מתוקים שהיו שותים אותם, וזהו שנאמר נוזלים, י' שלאחר ששתו מהם מה שרצו, הותרים מהם היו נקפאים ונעשים ערימות, דכתיב (שמות ט"ו) נערמו מים נצבו כמו נד נוזלים. **עשר מכות הביא הקב"ה על המצריים במצרים**, דצ"ד, עדי"ש באח"ב. **ועשרה על הים**, הן כנגד עשר נפילות שבשירת ויושע, רמה בים, ירה בים, טבעו בים סוף, וההומות יכסומו, ירדו במצולות, תרעץ אויב, תהרוס קמין, יאכלמו קקש, כסמו ים, צללו כעופרת, הרי עשר נפילות ותבלעמו ארץ אינו בחשבון הנפילות שזו היא טובתן שזכו לקבורה. **עשר נסיונות נסו אבותינו להקב"ה במדבר**, שנים בים, אחד בירידה שם נאמר (שם י"ד) המבלי אין קברים במצרים ואחד בעליה, ויבואו מרתה וילוונו, אחד ברפידים וירב המעם עם משה, שנים במן לא תצאו ויצאו, איש אל יותר ממנו ויתיר, שנים בשליו, בראשון בשבתנו על סיר הבשר, בשליו השני והאספסוף אשר בקרבן, אחד בעגל, ואחד במתאוננים ובמרגלים והוא עשירי שם נאמר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי.

פרוש רבי עובדיה מברסגורה

המשנה מוקדשת לזכות:

ביאור פנימי במשנה

ע"פ שיחותיו הקדושות

של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

צריך ביאור:

הנסים במצרים היו בזה שנצלו בני ישראל מעשרת המכות. נמצא שהנסים היו רק **לאחר** שבאו המכות, ומדוע מקדים התנא עשרת הנסים לעשרת המכות? וביותר יוקשה מה שהתנא מקדים גם הנסים **שעל הים** למכות שבמצרים.

והביאור:

העובדא שבה בשעה שהמצרים נלקו לא הזיקו המכות לישראל (אף שגם הם היו אז עובדי עבודה זרה) היה אפשרי רק על ידי גילוי אור נעלה, אור שלמעלה מהשתלשלות. מצד סדר ההשתלשלות לא הי אפשר להיות "נגוף למצרים ורפוא לישראל בבת אחת. וזהו "עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים" - הקב"ה העלה את ישראל לדרגא שלמעלה מהשתלשלות (נס מלשון הרמה).

ומשום זה הקדים התנא את עשרת הנסים במצרים לעשרת המכות. כי בכדי שהמכות ימלאו תפקידם, וישמשו כהכנה ליציאת מצרים (היינו לא זו בלבד שלא יפגעו המכות בישראל, אלא אדרבה, יבטלו כליל קליפת מצרים ועמה גלות ושעבוד מצרים), היה צריך להיות הקדמת ה"נסים" - העלאת ישראל לדרגא שלמעלה משתלשלות.

הביאור בטעם קדימת הנסים **שעל הים** למכות שבמצרים: העלאת ישראל על ידי הנסים במצרים היתה התחלת העליי בלבד, כנראה מזה שגם לאחר יציאת מצרים רצה חלק מבני ישראל לשוב למצרים. רק על ידי הנסים שעל הים הגיעו **לשלימות** העליי - הם נתעלו למדרגה כזו ששם אין מקום כלל לקליפת מצרים. וכן ביטול קליפת מצרים על ידי המכות שבמצרים לא היתה בשלימות, כנראה מזה שגם לאחר יציאת מצרים רדפו המצרים אחרי בני ישראל. רק על ידי המכות שעל הים נתבטלה קליפת מצרים לגמרי.

אמנם, אף שהנסים והמכות במצרים היו תחילת העליי והביטול בלבד, היתה טמונה בהם בכח תכלית העליי ושלימות הביטול. כי כך היא המדה: תחילת העילוי צריכה להיות באופן כזה שתביא לתכליתה - תכלית העילוי צריכה להיות בכח ובהעלם בהתחלתה. ומאחר שרק אחרי הקדמת ה"נסים" יכלו המכות שבמצרים להיות כדבעי (כנ"ל), לכן, בכדי שמכות אלו יביאו למכות שעל הים היי מוכרח שבנסים שבמצרים יהיו כלולים הנסים שעל הים. ולכן הקדים התנא גם את הנסים שעל הים למכות שבמצרים.

עֲשֶׂה נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם

ההוראה מזה ב"מדת החסידות":

כשם שלאבותינו גם בהיותם בגלות מצרים נעשו נסים, והיינו שהיו מעל ומעבר לחוקי הטבע וידעו שהם עבדים לקב"ה בלבד, כך צריכה להיות הנהגתו של כל יהודי, גם בזמן הגלות: עליו לדעת שהוא עבדו של הקב"ה ואינו נכנע וכפוף לדבר אחר מלבדו. והנהגתו העל - טבעית היא בכל עשר כחות נפשו, בחינת "עשרה נסים".